॥ रुद्र उवाच ॥ कार्य्येष्वहं त्वया पुत्र संद्रष्टव्यः सदैव हि। दर्शनान्मम भक्त्या च श्रेयः परमवाप्स्यसि।
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वा विससर्ज्जैनं परिष्वज्य महेश्वरः। विसर्ज्जिते ततः स्कन्दे बभूवौत्पातिकं महत्।
सहसैव महाराज देवान् सर्व्वान् प्रमोहयत्। जज्वाल खं सनक्षत्रं प्रमूढं भुवनं भृशं।
चचाल व्यनदच्चोर्व्वी तमोभूतं जगद्बभौ। ततस्तद्दारुणं दृष्ट्वा क्षुभितः शङ्करस्तदा।
उमा चैव महाभागा देवाश्च समहर्षयः। ततस्तेषु प्रमूढेषु पर्व्वताम्बुदसन्निभं। १४५७५
नानाप्रहरणं घोरमदृश्यत महद्बलं। तद्वै घोरमसंख्येयं गर्ज्जच्च विविधा गिरः।
अभ्यद्रवद्रणे देवान् भगवन्तञ्च शङ्करं। तैर्व्विसृष्टान्यनीकेषु वाणजालान्यनेकशः।
पर्व्वताश्च शतघ्नयश्च प्रासासिपरिघागदाः। निपतद्भिश्च तैर्घोरैर्द्देवानीकं महायुधैः।
क्षणेन व्यद्रवत् सर्व्वं विमुखञ्चाप्यदृश्यत। निकृत्तयोधनागाश्वं कृत्तायुधमहारथं।
दानवैरर्द्दितं सैन्यं देवानां विमुखं बभौ। असुरैर्ब्बध्यमानन्तत् पावकैरिव काननं। १४५८०
अपतद्दग्धभूयिष्ठं महाद्रुमवनं यथा। ते विभिन्नशिरोदेहाः प्राद्रवन्तो दिवौकसः।
न नाथमधिगच्छन्ति बध्यमाना महारणे। अथ तद्विद्रुतं सैन्यं दृष्ट्वा देवः पुरन्दरः।
आश्वासयन्नुवाचेदं बलभिद्दानवार्द्दितं। भयं त्यजत भद्रं वः शूराः शस्त्राणि गृह्णत।
कुरुध्वं विक्रमे बुद्धिं मा वः काचिद्व्यथा भवेत्। जयतैनान् सुदुर्वृत्तान् दानवान् घोरदर्शनान्।
अभिद्रवत भद्रं वो मया सह महासुरान्। शक्रस्य वचनं श्रुत्वा समाश्वस्ता दिवौकसः। १४५८५
दानवान् प्रत्ययुध्यन्त शक्रं कृत्वा व्यपाश्रयं। ततस्ते त्रिदशाः सर्व्वे मरुतश्च महाबलाः।
प्रत्युद्ययुर्म्महाभागाः साध्याश्च वसुभिः सह। तैर्व्विसृष्टान्यनीकेषु क्रुद्धैः शस्त्राणि संयुगे।
शराश्च दैत्यकायेषु पिवन्ति रुधिरं बहु। तेषां देहं विनिर्भिद्य शरास्ते निशितास्तदा।
निष्पतन्तो ह्यदृश्यन्त नगेभ्य इव पन्नगाः। तानि दैत्यशरीराणि निर्भिन्नानि स्म सायकैः।
अपतन् भूतले राजन् च्छिन्नाभ्राणीव सर्व्वशः। ततस्तद्दानवं सैन्यं सर्व्वैर्देवगणैर्युधि। १४५९०
त्रासितं विविधैर्व्वाणैः कृतञ्चैव पराङ्मुखं। अथोत्क्रुष्टं तदा हृष्टैः सर्व्वैर्देवैरुदायुधैः।
संहतानि च तूर्य्याणि प्रावाद्यन्त ह्यनेकशः। एवमन्योऽन्यसंसक्तं युद्धमासीत् सुदारुणं।
देवानां दानवानाञ्च मांसशोणितकर्द्दमं। अनयोर्देवलोकस्य सहसैवाभ्यदृश्यत।
तथाहि दानवा घोरा विनिघ्नन्ति दिवौकसः। ततस्तूर्य्यप्रणादाश्च भेरीणाञ्च महास्वनाः।
बभूवुर्द्दानवेन्द्राणां सिंहनादाश्च दारुणाः। अथ दैत्यबलाद्घोरान्निष्पपात महाबलः। १४५९५
दानवो महिषो नाम प्रगृह्य विपुलं गिरिं। ते तं घनैरिवादित्यं दृष्ट्वा संपरिवारितं।
तमुद्यतगिरिं राजन् व्यद्रवन्त दिवौकसः। अथाभिद्रुत्य महिषो देवांश्चिक्षेप तं गिरिं।
पतता तेन गिरिणा देवसैन्यस्य पार्थिव। भीमरूपेण निहतमयुतं प्रापतद्भुवि।
अथ तैर्द्दानवैः सार्द्धं महिषस्त्रासयन् सुरान्। अभ्यद्रवद्रणे तूर्णं सिंहः क्षुद्रमृगानिव।
तमापतन्तं महिषं दृष्ट्वा सेन्द्रा दिवौकसः। व्यद्रवन्त रणे भीता विकीर्णायुधकेतनाः। १४६००